

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Naročnine in inserate sprejema upravnništvo v Katol. Tiskarni, Kopitarjeve ulice št. 2.

Rekopisni se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Uredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, 1., 17

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Pa pošti prejeman:
za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta : 13 —
četrt : 6,50
meseč : 2,20
V upravništvu prejeman:
za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta : 10 —
četrt : 5,50
meseč : 1,70
Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

Štev. 293.

V Ljubljani, v petek 20. decembra 1901.

Letnik XXIX.

Govor

državnega poslanca dr. Ivana Susteršiča na shodu v »Katoliškem domu« dne 15. decembra 1901.

(Konec.)

Debata.

V petek tedaj je bila debata. V četrtek že prišli so nekateri ljudje k meni, ki so rekli, naj raje ne govorim, ker bodejo Vsenemci zelo kričali. Odgovoril sem jim, da poznajo dr. Šusteršiča slabo, ako mislijo, da se bode bal Vsenemcev. Strah pred Vsenemci prepuščam ministerskemu predsedniku. (Veselost.) Spoštovanje do Vsenemcev pa prepuščam dr. Tavčarju, dr. Ferjančiču, Plantanu in Malovrhu. (Splošna veselost.) S tem strašenjem ni bilo torej nič. Ti ljudje, ki so veliko prestrahopetni, da bi odkrito nastopili, skrili so se za dijake. (Velik smeh.) Govoril bi lahko o ljudeh, ki so še za ušesi mokri. Toda tega ne storim, ker sem prijatelj mladine. Ali v resnih zadevah ne bomo si nikdar svetovati pustili od neizkušenih ljudi, od ljudi, ki žive na stroške svojih starišev in med katerimi se, kakor sem slišal, nahajajo nekateri, kateri so že nekoliko predolgo na stroške starišev na vseučilišču in kateri bi torej tudi na ljubljanskem vseučilišču igrali isto ulogo, da bi bili namreč povsod zraven in vedno dijaki in drugzega nič. (Smeh.)

Nekateri dijaki so mi pisali dan pred razpravo pismo, v katerem me prosijo, naj ne govorim. To pismo sprejel sem z velikim spoštovanjem (Živahna veselost.) Odgovoril sem na to pismo s tem, da sem pri razpravi govoril. (Ploskanje.) Potem, ko sem bil govoril, — uspeh je bil hvala Bogu lep, to lahko potrdijo in so potrdili nepristranski poslanci, ki so bili zraven, — prišla je liberalce velika zavist. Skrili so se zopet za mladino. Najpoprej je pa hitro poročal Penižek »Slov. Narodu«, da me ni mogel nihče slišati in razumeti. (Smeh.)

Dijaki.

Nekateri dijaki so poslali na to »Slov. Narodu« tisto izjavo, katera v meni vzbuja samo čut pomilovanja, da se je našlo 53 slovenskih dijakov, ki so se usedli liberalcem na lim. Svetoval bi jim, naj si vsak to izjavo shrani in jo vsako leto prebere. Brez dvoma bo za tiste izmed njih, ki imajo še nekaj pameti in še zdravo jedro, prišel čas, ko se bodejo te izjave sramovali. Prepričan sem, da bo marsikateri izmed teh fantov še prišel k meni radi te in one zadeve. Jaz mu takrat ne bom očital te izjave, ker jo bom pozabil. (Ploskanje.) Saj sem bil sam dijak, in naredili smo dijaki tudi takrat marsikako neumnost. Tudi mi smo politikovali in smo v »Sloveniji« sodili takratnega poslanca Šukljeja. Rekli smo, da ne more več ostati častni član »Slovenije«. Takrat smo politikovali, da bi se nam krave, če bi bile zraven, morale smejeti. (Živahna veselost.) Mladina naj se uči, da ne bo starišev preveč stala, delo resnih mož pa naj prepusti tem samim. Rad zahajam med akademike in čutim se med njimi mladega, toda v resnih zadevah svetovati dam si le od ljudi, ki žive na lastne stroške. (Ploskanje.) Mislim, da se mi z mladino ni treba dalje baviti.

Vsenemci.

Vršila se je torej debata in jaz sem govoril. »Slov. Narod« je poročal, da so Vsenemci kričali, ko sem govoril. Vpil je le eden, toda jaz mu nisem odgovarjal

niti z besedico in sem mirno čakal, da je človek, ki je besnel, nehal besneti. (Klici: Dobro!) Najbolje je, ako človek v enakih položajih zavzema stališče, kakoršno tudi takrat zavzema, če bi govoril in v bližini bi pes lajal, potem mora pač vsak čakati, da pes lajati neha. (Veselost, odobravanje.)

To je moje stališče tudi nasproti početju naše liberalne takozvane inteligence. (Splošno odobravanje in ploskanje.) Iz tega lahko ta sklepa, kako zelo jo spoštujem. (Burna veselost.) Isto spoštovanje do nje, to tudi lahko rečem, ima slovensko ljudstvo. (Splošno burno odobravanje.) Lahko rečem, da se večina našega ljudstva take inteligence sramuje. (Živahno pritrdjevanje.)

»Edinosti« v album.

Pri tej priliki, ko govorim o napadih na mojo osebo o priliki debate o vseučiliškem vprašanju, še par besed o tržaški »Edinosti«. Ta je že postala neprosto voljno komična. (Veselost.) Navado ima ta list, razmotrivati vse z višjega stališča, s tržaškega stališča nas kritikovati. Skroga se sem in tam z »Narodom«, koj za tem pa, da potolaži zopet naše razburjene liberalce, le tem huje udriha po nas. Naravnost v liberalnem duhu pisati si ne upa, ker je v Istri najboljša podpirateljica narodne stvari tamonjšja vrla duhovščina. (Klici: Živeli duhovni!)

»Edinost« bi torej, ako bi pisala naravnost liberalno, izgubila naročnike. Kedar pa pride mošnja v poštev, takrat tudi nekateri listi niso radi liberalni. (Veselost.) »Edinost« se sem in tam kaže prijazna našim težnjam, v obče pa podpira liberalce. Sem in tam udari po liberalcih, toda koj potem pa tem huje po nas. Da bi se prikupila liberalcem, bije zelo rada z veliko prekljo po meni. (Veselost.) Zelo krščansko postopanje to. (Veselost.) Najbrže ima pravo krščanstvo kar v sodih v zalogi in je po litrih razprodaja. (Živahna veselost.) Torej »Edinost« je precej natisnila tisti dijaški manifest proti meni. To bodem že še prestat!

Opozoril bi pa »Edinost« le na eno. Ni še dolgo temu, kar je preje liberalen politik hotel nastopiti pot krščanstva ter je javno obsodil liberalce. Toda ob enem je udaril po meni, kar mu pa ni pomagalo. Ta politik je sedaj politično mrtev. In to se lahko zgodi »Edinosti«. Zgoditi se more, da glede nje slovensko in hrvatsko ljudstvo spozna, kako in kaj, potem bode padla tudi ona na oni globoki nivô, na katerem stoji Malovrhov »Slovenski Narod«. Tem bolj pa moramo zameriti »Edinosti« nje početje, ker gospoda okolo nje natančno ve, da se ima slovensko-hrvatska organizacija v Istri ravno meni precej zahvaliti, da je gospodarsko se okrepila, ter da je narodno-gospodarska organizacija v Istri v nevarnosti, ako bi hotel jaz vračati nemilo za nedrago. Toda dovolj o tem.

Kongregacijska debata.

Vsa strast liberalcev pa se je pokazala v takozvani kongregacijski debati. Na Francoskem so iztirali večino redov. Ker pa njih člani ne morejo živi v zemljo, zato se morajo naseliti drugod. Dva ali trije izmed teh redov so poprašali, ali bi se smeli naseliti v Avstriji. Precej je zavladal velik strah pri vseh liberalcih in vložili so predlog, da naj se ne samo zabrani vsaka nova naselitev redovnikov pri nas, marveč da naj se tudi vsem redovnikom pri nas zaveže jezik, da naj se jim tudi vzame denar in premoženje. (Veselost.) Govoril je tudi dr. Tavčar. Se-

veda, dr. Tavčar sodil je po sebi, saj je on na Dolenjskem dobil duhovniški denar in je sedaj debel advokat, pravi tipus inteligence. (Veselost.) Ako bi ne bil imel duhovniškega denarja, bi ta mož najbrže pasel sedaj v poljanskih hribih krave. Ker ima pa mož dobro srce, zato privošči enako srečo vsakemu pastirju. (Veselost.)

Toda vsak ne dobi denarja kar od dveh župnikov, kakor on. (Veselost.) Tega pa marsikdo, ki trobi z liberalci v en rog, ne pomisli. Za časa deželnozbornskih volitev so nekateri na Dolenjskem rekli, da bi pri delitvi duhovniškega denarja in premoženja vsak dobil 200 goldinarjev. (Burna veselost.) Krog Leskovca, kamor sezajo agitacije krških liberalcev, ki so še bolj pametni, kakor naši tukajšnji, bila je razširjena govorica, da se bodo potem med ljudi razdelili farovski travniki, tam raste lepa trava. (Živahna veselost.) Tudi dr. Tavčar govoril je v tej kongregacijski debati. Celu vrsto člankov iz »Slov. Naroda« prestavil in razkladal je v veliko veselje Schönerejancev v zbornici. Te lavorike mu privoščimo. (Veselost.) Toda, da je dr. Tavčar ob tej priliki, torej ob času, ko je zadeva slovenskega vseučilišča bila že v tiru, trditi si upal, da je naš narod najbolj inferijoren v Avstriji, da je pobudaljen, najodločneje obsojamo. (Burno odobravanje.)

Žalostno, ako se najdejo sinovi naroda, ki obmetavajo narod z blatom. (Občno ogorčenje.) Morda pride dr. Tavčar še k spoznanju.

V Zagorju.

Enkrat je že prišel k spoznanju. Bilo je v Zagorju. Tamonjši socijalni demokratje povabili so ga k shodu. Prišel je in rekel, da je njegova stranka napravila že marsikako oslarijo. (Veselost.) Temu izreku dr. Tavčarja moram popolnoma pritrditi. (Velika veselost.) Zato naša stranka napreduje. Želim le, da bi on ostal še dolgo na čelu liberalne stranke, potem v desetih letih niti pes ne bo več povohal liberalcev. (Veselost.) On sam je torej govoril o oslarijah svoje stranke. Kdo pa dela oslarije, odkod ta beseda? (Splošna veselost.) Ako torej njegova stranka dela oslarije, po njegovem lastnem izreku, potem je prosto misliti, kdo jo tvori. (Velika veselost.) In on sam je na čelu onih, ki po njega lastni trditvi delajo oslarije. (Splošna veselost in ploskanje.)

Delovanje v državnem zboru.

Sedaj hočem poročati kratko o delovanju državnega zbora. Naša stranka pričela je svoje delovanje s tem, da je sklenila v klubovi seji dne 17. oktobra delati vsestranski neodvisno politiko, neodvisno od drugih strank. (Splošno odobravanje.) Mi hočemo zastopati le koristi ljudstva. (Splošno odobravanje in ploskanje.) To naše stališče je potem v državnem zboru označil poslanec Pogačnik v govoru, ki Vam je itak že znan.

Naše stališče.

V tem govoru je ta poslanec posebno povdarjal in naglašal, da hočemo presojeti vsako vlado samo s stališča, ali kaj stori za kmečki stan, ali ne. (Ploskanje.) Ako tako dela vlada, jo bomo podpirali, ako ne, pa ji bomo protivni. (Splošno odobravanje.) To povedal je določno in jasno poslanec Pogačnik. (Ploskanje.)

Mi stojimo na stališču, katero sem že večkrat povdarjal: Naš narodni obstoj sloni na kmetih. Ako je kmet močan, je naš narod močan. (Splošno pritrdjevanje.) Ako propade kmet, propade naš narod. (Pritrdjeva-

nje.) Na tem stališču stali smo vedno in dosledno. V isti debati, kakor Pogačnik, govoril je tudi dr. Ferjančič.

Liberalen govor.

Ta liberalni poslanec pa ni vedel drugzega povedati, kot par fraz o nemškem državnem jeziku, potem pa zelo veliko o konsumnih društvih. (Smeh.) Pri tej priliki pokazal je ta poslanec prvič, da ne pozna konsumnih društev, in drugič, da ne pozna samega sebe. (Veselost.) O konsumnih društvih govoril je, kakor slepec o bojah, ker tega vprašanja očitno ne ume. Samega sebe pa ne pozna, ker je zabavljaj čez konsumna društva in vendar je sam član konsumnega društva. (Splošna veselost.) Letno poročilo uradniškega konsumnega društva kaže med člani tudi njegovo ime. (Veselost.) Svetovati bi mu torej bilo, naj, predno govori, premisli, kaj bode govoril. (Veselost.)

Kmetijske stanovske zadrage.

Naglašal sem že, da smo delovali po možnosti, da bi se rešil še pred Božičem zakon o kmetijskih stanovskih zadrugah. In ako smo tako daleč prišli, da razpravlja državni zbor o kmetijskih stanovskih zadrugah mirno, potem moram reči, in to ni nikaka baharija, da prepada dobel del zasluge, da da je tako prišlo, tudi »Slovenskemu centru«. (Splošno odobravanje.)

Že preje sem povedal, da se gre tu za stanovske koristi kmetovalcev. Namen teh zadrug je v § 2. predloge natančno označen. Ta § določa: (bere): »Namen kmetijskih zadrug je, da zboljšajo npravne in gnotne razmere poljedelcev z gojitvijo skupnosti, z vzajemnim poukom in podporami, s pospeševanjem stanovske samozavesti, stanovskih zadružnih ter sploh gospodarskih koristij.« To je namen teh zadrug.

Kmetje vsacega sodnega okraja, tako določa § 1 predloge, tvorili naj bi okrajno zadrugo, vse okrajne zadrage pa deželno zadrugo. Ako danes pregledamo politične zastope, kdo pa si danes lasti zastopstvo kmetov? Trgovci imajo trgovinske zbornice, odvetniki odvetniške in notarji notarske. Samo kmetje nimajo takega stanovskega zastopa. Pač pa si laste danes nekateri ljudje zastopstvo kmeta in si prisvajajo to zastopstvo.

Pri nas na Kranjskem dela to kmet vseh kmetov. (Veselost.) Ta si lasti tako zastopstvo. Toda kmetje so mu opetovano pokazali, kaj sodijo o njem. (Veselost.) Kaj pa je naša kmetijska družba? Ali je to družba kmetov? Vsak sme zraven; kdor plača dva goldinarja, lahko pristopi in ima toliko pravice, kakor kmet. In res ne vem, ali obstoji večina te družbe iz kmetov, namreč iz ljudi, ki žive od kmetije. V te kmetijske družbe odboru nima en stan nobenega zastopnika, namreč kmetski. V njem nahajamo par liberalnih učiteljev, nekaj veleposestnikov, toda zaman iščemo kmeta, ki bi vedel povedati, kje kmeta čevjel žuli. (Klici: Res je!) Ta družba je tudi cesarsko kraljevo privilegovana in pravi, da zastopa kmeta. Ne rečem, da ne stori sem in tje kaj dobrega. Saj tudi drugače ni mogoče, denar se mora za ta namen porabiti, toda stanovsko zastopstvo to ni. (Pritrdjevanje.) Prvič ni vsak kmet član in drugič je poleg kmetov tudi mnogo, mnogo ljudi, ki niso kmetje, ki torej nimajo istega razuma za to, kar treba kmetu, kakor kmetje. (Pritrdjevanje.) Drugače pri stanovskem zastopstvu. Tu ne bo nikogar zraven, razun kmetov. Le kmetje sami bodejo v teh

